

A N D R E Æ M E L V I N I

Lamirii montes, Cokburnique in via saltus
 Hanc claudunt, vicina ipsam qua Marcia claudit,
 Quaque suo medius Sol est altissimus orbe,
 Paulum inflexa cadit qua sero Phæbus in undas
 Tuedæ amnis, Lauderæ urbis confinia tangit.
 Lauderam urbem arcet Lauderia: Tuedia flumen,
 Per medium, Tuedam Eoum transmittit in aquor.
 Tuedia ad erectum Solem, Solemque cadentem
 Contingunt late Lidalia Nithia Glotta
 Lidalo Nitho Glottæ cognominis amni
 Lidalus Nithusque ruunt citi in aquor Iernum:
 Fortham æstivo ortu, Glottam Hiberno undique spectat
 Occasu Regio Lothiana, et culta, et amena,
 Frumentique ferax omnis, pecudumque, hominumque.
 Hanc Tina, hanc Eska, hanc Letha, atque hanc irrigat Almon
 Eska duplex, duplici coeuns tandem alveo in unum.
 Lammirii orti et pictorum montibus amnes,
 Quos falsum in gremium exsorbet Bodotria Tethys
 Dumbarum, Hadinam, Dalkethum et rupicem Edenam,
 Et Letham et Limnuchum habet oppida copia opima
 Rerum omni, humano et cultu hæc Regio omnis abundat.
 Glottia ad occasum, Glottæ ad ripam amnis utramque
 In longum porrecta duas diducitur una
 In præfecturas, supera quarum in Regione
 Est locus in collis modici tumulum editus unum;
 Unde trium triplex fluxiorum existit origo.
 Tueda Caledonium, Neptuum Anandia pontum
 Vergivium Deu, Glotta Caledonium mare magno
 Impete protrudens spumofum interluit æstum.
 Glottia habet Lanarcum urbem, velut arcem opulentam
 Velleribus niveis balantum lanigerarum;
 Invisamque diu multis, duplicemque Hamiltonum:
 Vna Ducum nunc fert surrecta palatia celo,
 Altera dives agris plebi sua commoda confert;
 Ex quo multiplici consternens fornice pontem
 Arcuat è saxi, cui clarum est Glasca nomen.
 Glasca Musarum soboles, atque inclita mater;
 Glasca, primitiæ nostri in patria urbe laboris,
 Et laudis, tibi quando ferens solennia pangam
 Multa Sophocleo te carmina digna cothurno?
 Tangit ab Occasu Hiberno hanc generosa Coila,
 Inde dum in medium vergens Galvidea, cuius
 Littore quod reliquum est regni tegitur latus illud,
 A qua Cludano se Nithia separat amne:
 Fertior pecoris quam frumenti urget Iernum (que
 In mare Vrum et Devam et Kennum Lussumque, Cream-
 Collibus intumet, at montes non surgit in altos;
 More lacus restagnat aquam convallibus, ante
 Autumni lucis æquatæ noctibus illo
 Piscantur pingues anguille gurgite Nassi
 Vimineis questu magno, venduntque recentes,
 Aut parco sale contingunt hyemique reponunt.
 Extremum lateris quod prominet omne Novantum
 Atque Retigomus sinus omnis ad ostia Lusi;
 Hinc sinus adversus Vidogara forte, Rianus
 Dicitur hic vulgo sinus, hos quod prominet inter
 Procurrens tractu oblongo Gallovidiæ,
 Indigitant Rinum indigenæ mulamque Novantum
 Dixeris hoc rostrum, aut rictum aciem illud acutum.
 A tergo Gallovidiæ Vidogar am et infra

Declinat leviter Glottæ ad vada salsa Caricta;
 Strinarius Gravanusque eam uterque intersecat amnis
 Hinc atque hinc villis longe præcinctus amœnis,
 Quæ modicos tumet in colles late inter et amnes
 Pascua sunt fecunda, et ager felix frumento;
 Sufficit ipsa sibi dives terraque marique;
 Nec tantum sibi, vicinis impertit abunde.
 A Regione Coila hanc Dunus separat amnis
 Dunus fonte lacuque ortus cognomine: cuius
 Insula complexa cincta arxque est insula in ipsa.
 Inde Coila die à medio hanc Galvidia claudit,
 Glottiaque æstivo Phæbi contingit ab ortu
 Amnis ob occasu Irvinus Cunigamiaque arva
 Aera quam mediam prælustris dividit amnis;
 Amnis et ad ripam emporium haud ignobile et urbs est
 Littore arenoso et liquido cognominis amni;
 Non frugum aut pecudum quantum fecunda virorum
 Fortium, arenoso quos multum exercet in arvo;
 Res angustæ animos nimirum et corpora firmant.
 Post hanc procurrit Cunigamia Cimbrica ad Arcton
 Submovet et Glottam, et iusti amnis more reductas
 Cogit in angustum ripas. Hinc proxima ad ortum
 Pagus adest, quæ Ransrovana Baronia vulgo;
 Quam duplici mediam rivo duplex secat amnis
 Amnibus ambobus nomen cognomine Carthus.
 Hinc Glottæ ad ripam longe procurrit utramque
 Glottia, et in pagos plures divisa profundit
 A leva Duglassum amnem, atque alterum Avennum
 In Glottam intrudit, dextram secat alter Avennus,
 Qui Lothianum arvom Sterlino dividit arvo:
 Vindicat hoc tanquam proprium sibi nomen uterque,
 Quod commune quidem cunctis fuit amnibus olim,
 Ut diversa vocat dialecto Vallia Avonem.
 Inde die à medio, quem diximus alterum Avennum
 A Lothiano arvo Sterlinia dividit arva
 Solis ab ortu æstus Forthæ, donec juga pontis
 Fert pontus propter Sterlinum: ubi se minor ipse
 Fluminis in morem iusti stricto amne coercet.
 Hic Henrice puer celsa sublimis ab arce
 Undique prospectu late petis æquora campi
 Despicis hinc saltus virides, et amœna vireta,
 Silvestresque boves, torvosque à fronte juvencos,
 Quæis juba densa, leonino demissaque rictu,
 Qui candore nives superant, qui curibus auras;
 Illinc et flexus varios, varioque reflexus,
 Erroresque vagos, viridique in gramine rivos
 Amnis: ubi curvis veluti Meander in undis
 Ludit Fochasius, teneros et pascit Ocellos
 Dive tuos, vitreaque unda campoque virenti;
 Hic ille est Sterlinus ager, qui surgit in altos
 Hinc montes, illinc valles descendit in imas,
 Fluminibusque rigat fruges glebasque feraces.
 Ad levam tumuli ex terra, pacis duo duni
 Arte manumque hominum exstructi Carrontis ad undam:
 Inferius paulo structa est sine calce rotunda
 Ædícula ex saxi firma compage coactis
 Et lapide inserto lapidi, stat pondere ab imo, et
 Paulatim ad summum veluti se angustat apertum
 Sive Trophaum seu Templum, cui terminus heret
 A dextra Carrontis ager fere cætera planus